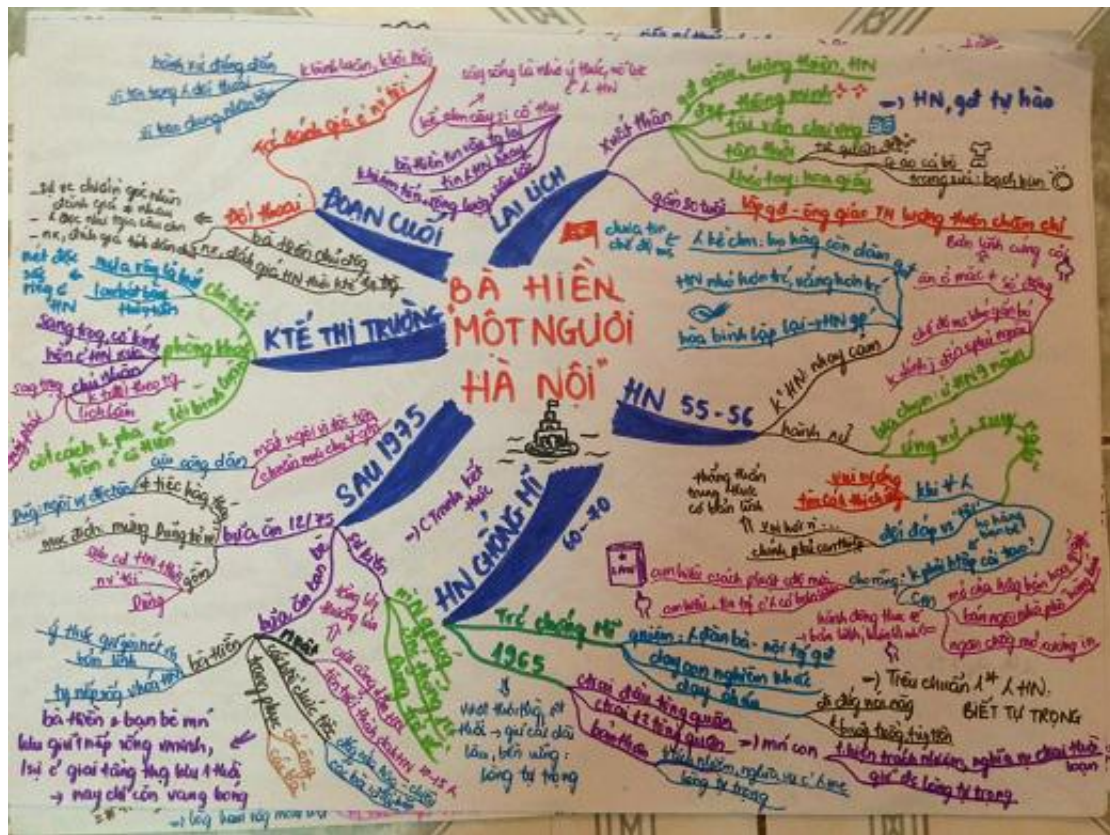

Sơ đồ tư duy Một người Hà Nội

Mở đầu tác phẩm là lời giới thiệu của nhân vật tôi về gia cảnh, cách ăn, cách mặc của cô Hiền và hoàn cảnh xuất thân của cô.

Những năm đầu ở Hà Nội vừa giải phóng, nhân vật tôi” từ chiến khu về Hà Nội, đến thăm cô Hiền, cô thẳng thắn bày tỏ những nhận xét của mình: nói về niềm vui và cả những điều có phần máy móc, cực đoan của cuộc sống xung quanh. Thời kì đầu xây dựng CNXH ở miền Bắc, cuộc sống còn nhiều khó khăn. Cô Hiền tìm việc làm phù hợp với chủ trương, chính sách của chế độ mới, khéo léo chèo chống con thuyền gia đình vượt qua những biến đổi của xã hội.

Miền Bắc bước vào thời kì đương đầu với cuộc chiến tranh phá hoại bằng không quân của đế quốc Mỹ. Cô Hiền dạy con cách sống biết tự trọng, biết xấu hổ”, biết sống đúng với bản chất người Hà Nội với việc đồng ý cho hai con trai tình nguyện đăng kí tòng quân.

Đất nước tràn đầy niềm vui với đại thắng mùa xuân năm 1975. Vợ chồng nhân vật tôi” đến dự buổi liên hoan mừng Dũng - người con đầu của cô Hiền - trở về. Trong bữa tiệc, Dũng đã kể về Tuất, người đồng đội đã hi sinh và người mẹ của Tuất, một người mẹ Hà Nội có con đi chiến đấu.

Xã hội trong thời kì đổi mới với đủ cái phải - trái, tốt - xấu. Nhân vật tôi” từ Hồ Chí Minh ra Hà Nội, ghé thăm cô Hiền. Giữa không khí xô bồ của thời kì kinh

tế thị trường, cô Hiền vẫn là một người Hà Nội của hôm nay, thuần túy Hà Nội, không pha trộn”. Từ câu chuyện cây si cổ thụ ở đền Ngọc Sơn, cô Hiền nói về niềm tin vào cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.